

آموزش تحلیل سیاسی / چرا مذاکره با آمریکا ضرر دارد؟ (۳)

۴. چهارم، خودش به جای اینکه در مقابل آنچه از او نقد می‌گیرد چیز نقدی به او بدهد، مثل هر معامله‌ای که شما پول می‌گیرید و جنس باید بدهید، جنس نمی‌دهد؛ نقد را می‌گیرد، در مقابلش وعده می‌دهد، اما وعده‌های قرص و محکم: مطمئن باشید، تردید نکنید، شک نکنید؛ با وعده دل طرف مقابل را خوش می‌کند و طرف مقابل [هم] می‌بیند دارد.

۵. مرحله‌ی آخر؛ بعد که قضیه تمام شد و کارش گذشت، زیر همین وعده هم می‌زند، این وعده‌ی قرص و محکم را هم مثل باد هوا فراموش می‌کند! روش مذاکره‌ی آمریکایی‌ها این است... (۲۲/۰۵/۱۳۹۷)

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال پنجم / شماره ۶۷۴ / دوشنبه ۱۲ شهریور ۱۳۹۷

رنج، سهم پیاده‌های این شطرنج!

کیهان: آقای روحانی در انتخابات ۹۲ با صراحت و قید قسم جلاله گفته بود «والله العلی العظیم اگر مشکلات این کشور که بسیار و بسیار و بسیار پیچیده است راه حل نداشت من کاندیدا نمی‌شدم»! آقای رئیس‌جمهور که اقتصاددان نیست، بنابراین جای این سؤال است که چه کسانی به آقای روحانی وعده حل مشکلات را داده و ایشان را به این باور رسانده بودند که با قید قسم جلاله «والله العلی العظیم» می‌فرمایند اگر مشکلات راه حل نداشت کاندیدا نمی‌شدم! آن افراد چه کسانی بوده‌اند و امروز کجا هستند؟! اگر در ادعای خود صادق بودند چرا «راه حل‌ها»ی ادعا شده را به کار نگرفته و شرایط اقتصادی کشور را به فاجعه نزدیک کرده‌اند؟ و اگر در ادعای خود صادق نبوده‌اند در سایه روشن‌های دولت چه می‌کنند؟! آیا این عده، اعضای همان احزابی نیستند که سرپل‌های اقتصادی دولت ایشان را در اختیار داشتند و این روزها هریک از آنان ناکامی دولت را به دیگری نسبت می‌دهند؟! و آیا یکی از ضرورت‌های تغییر سیاست اقتصادی دولت، دوری از آنان نیست؟! به قول آقای محمد مهدی سیاری، شاعر متعهد کشورمان؛

این چه بازی است این چه شطرنج است که نصیب پیاده‌ها رنج است؟!

در فیلم‌های تبلیغاتی آقای روحانی برای انتخابات ۹۶ آمده بود که اگر کاندیدای رقیب ایشان پیروز شود، قیمت دلار به ۸۵۰۰ تومان می‌رسد! شرکت‌های خارجی یکی پس از دیگری ایران را ترک می‌کنند! کشورهای خریدار نفت ایران به طور یکجانبه قراردادهای نفتی خود را لغو خواهند کرد! و... این همه و دهها نمونه دیگر از این دست در دولت خود ایشان اتفاق افتاده و سؤال این است که چه کسانی این پیش‌بینی‌های عوام‌فریبانه را به جناب ایشان ارائه کرده بودند و آنان امروزه کجا هستند؟! و آیا برای عبور از مشکلات اقتصادی پیش روی نباید از مسئولیت‌های پنهان و آشکاری که دارند کنار گذاشته شوند؟!

حاشیه امن خودروسازان

جمهوری اسلامی: آشفته بازار ارز هنوز هم سامان نیافته و همچنان در تلاطم است و مجموعه‌هایی هستند که از این تلاطم و آشفتگی بهره‌های فراوان برده‌اند و می‌برند. با آنکه نظام قضائی و مراکز نظارتی از جمله تعزیرات حکومتی در

یک اقدام تاخیری به بگیر و ببند هائی متوسل شده اند تا بلکه بخشی از مسئولیتهای انجام نشده را به انجام برسانند، ولی افراد و مجموعه هائی هستند که خود را در حاشیه امن می بینند و به همین جهت نه تنها نگرانی ندارند بلکه از این آشفته بازار، بهره ها می برند. عده ای از خودروسازان داخلی در صدر فهرست بهره مندان کلان قرار می گیرند که در طول ماه های اخیر، ایام را به کام خود دیده و می بینند. با آنکه ارز ۴۲۰۰ تومانی در اختیار خودروسازان داخلی قرار گرفته ولی آنها ترجیح داده اند از نوسانات ارز آزاد هم بهره ها ببرند و قیمت محصولات خود را طوری افزایش دهند که صدای مصرف کنندگان را به اوج برسانند ولی اشکال کار این است که برای شنیدن فریاد مصرف کنندگان، معمولاً گوش شنوایی وجود ندارد. بعلاوه اعتراض علیه خودروسازان داخلی تقریباً هیچگاه به جایی نرسیده است. سکوت و مماشات نهادهای نظارتی و نظام قضائی با چنین اجحافات محرز و پردامنه ای، جامعه را نسبت به نهادهای قدرت به شدت بدبین می کند و این شبهه را دامن می زند که خودروسازان فرصت طلب در حاشیه امن قرار دارند و هرگز به خاطر خطاهای محرز و پرتکرار خود مواخذه نخواهند شد.

پشت پرده پیچیده یک عزل در عراق

خراسان: در حالی که قرار است امروز نخستین نشست پارلمان جدید عراق با ۳۲۹ نماینده برگزار شود و بیشتر احزاب پیروز انتخابات برای حضور در این نشست و ادای سوگند، اعلام آمادگی کرده اند، هنوز فراکسیون اکثریت پارلمان، اعلام موجودیت نکرده و تکلیف دولت آینده این کشور مشخص نشده است. پیشتر، نخست وزیر عراق در حکمی فلاح فیاض رئیس هیئت حشد الشعبی و مشاور امنیت ملی کابینه را عزل کرده بود. مخالفان حیدر العبادی دلیل این برکناری را ترس العبادی از احزاب دیگر به ویژه احزاب حاضر در فراکسیون اکثریت برای تشکیل دولت جدید با ریاست فلاح فیاض می دانند. تحلیل ها نشان می دهد اوضاع سیاسی العبادی رضایت بخش نیست و مشکلات مالی دولت عراق و فسادهای سیستماتیک باقی مانده از زمان دولت صدام و نیز شعارهای تغییر بزرگ در ائتلاف السائرون (جریان منتسب به مقتدی صدر) چالش های پیش روی بغداد است و به نظر نمی آید العبادی از اجماعی همراه با تمامی گروه های سیاسی حاضر در عراق برای رفع آن بهره ببرد. سیاستمداران عراقی می دانند مشکلات پیش روی آنان فراتر از ساختار سیاسی است و عراق به یک چهره محبوب و مورد اجماع اکثریت نیاز دارد. فیاض علاوه بر اینکه چهره امنیتی و ضد آمریکایی بود، با ریاست بر حشد الشعبی مورد اقبال مرجعیت عراق و مردم شهرهای مختلف به ویژه گروه های مقاومت بود. او در مسند ریاست حشد الشعبی دستاوردهای مهمی در مبارزه با داعش داشت و در کنار العبادی به عنوان فرماندهی نظامی عراق، چهره سرشناسی برای نیروهای سیاسی بازیگر در این کشور بود. ترس العبادی از فیاض موجب شد او برکنار شود. حذف این چینی رقبا توسط العبادی آغاز شده است و به نظر می رسد تا اعلام تشکیل فراکسیون اکثریت ادامه داشته باشد. از سوی دیگر هدف آمریکایی ها در این بازی های سیاسی بهره برداری و ایجاد شکاف بین احزاب است. هشدار جریان

الفتح مبنی بر ایجاد شکاف در جامعه با عزل الفیاض و نیز بیانیه سیاسی ائتلاف قانون نشان می دهد، طرح عدم تشکیل «فراکسیون اکثریت» از سوی آمریکایی ها ادامه دارد.

استفاده ناهق از حق قانونی

ایران: سؤال از وزرا، برکناری آنها، به مجلس کشاندن رئیس جمهوری و حتی پایین کشیدن او از قدرت حق قانونی و طبیعی نمایندگانی است که توانسته اند با رأی مردم وارد مجلس شوند. این قدرتی است که قانون اساسی و ملت به این افراد داده اند و موکلان هر حوزه ای هر چهار سال یکبار یا آن را تجدید کرده یا باز پس می گیرند و به کس دیگری می دهند. متأسفانه در بسیاری از موضوعات مطرح در مجلس شاهد هستیم که برخی نمایندگان از حق خود به صورت ناهق بهره می گیرند. در چند سال اخیر موضوعات زیادی را داشته ایم که بدون در دست بودن اسناد متقن یا حتی باوجود عدم تأیید مراجع ذیصلاح در مجلس مطرح شده و مورد پافشاری قرار گرفته اند. از دادن آمارها و اطلاعات غلط گرفته تا زیر سؤال بردن آبروی افراد و دادن نسبت های غیرواقعی به برخی اشخاص، نمونه های زیادی می توان یافت. بر همین اساس است که باید گفت صرف استفاده از حقوق قانونی نمایندگی نمی تواند هر اقدامی را توجیه پذیر کند. مضافاً اینکه استفاده از حقوق قانونی بدون پذیرش مسئولیت متناظر با آن نیز معنایی ندارد و این قاعده ای بنیادین است که متأسفانه هنوز شاهد نقض آن در مجلس هستیم. اتفاقی که در جلسه سؤال از وزیر امور خارجه نیز رخ داد، یکی از همین نوع رفتارها بود که متأسفانه با دو اشکال اساسی مواجه است؛ اول اینکه اطلاعاتی که مبنای اصلی زیر سؤال بردن دولت و دستگاه دیپلماسی است هنوز مخدوش بوده و مورد تأیید برخی از نهادهای ذیصلاح نیستند و دوم هم اینکه کمترین تبعات انتساب برخی اتهامات به دولت نیز در شرایط فعلی تضعیف دولت در میدان رویارویی های بین المللی است. بدین ترتیب استفاده از حق سؤال باعث نمی شود که نمایندگان در چنین وضعیتی وظیفه اثبات صحت ادعاهای خود و پذیرش مسئولیت شان در قبال مباحثی را که مطرح می کنند از یاد ببرند.

آقای دولت! Shake Yourself

وطن امروز: برای برخی کسانی که در داخل و خارج از کشور تحولات ایران را دنبال می کنند، حمایت این روزهای آیت الله خامنه ای از دولت حسن روحانی شاید چندان قابل هضم نباشد. رهبر انقلاب دقیقاً در روزهایی که «لیست امید» هم برای قانع شدن از جواب روحانی به سوالات مجلس، برای روحانی شرط سیاسی-و نه اقتصادی! می گذارد، با جدیت تمام تأکید می کنند: «رؤسای قوا و مسئولان بخش های مختلف باید پشتیبان و کمک کار یکدیگر باشند و بویژه همه باید به دولت کمک کنند، زیرا دولت در وسط میدان است!» سیاست ورزی پدران و بزرگوارانه رهبر انقلاب اما با رفتار این جماعت، تومنی صدهزار توفیر دارد. آیت الله خامنه ای همان طور که دیروز محض منافع ملی و بر اساس تکلیفشان، مهم ترین منتقد رفتارهای دولت در حوزه سیاست خارجی بودند، حالا هم محض منافع ملی و تکلیف امروزشان، از دولت حسن روحانی حمایت می کنند. رهبر انقلاب اتفاقاً همان چند کار محدود دولت طی یک سال گذشته را که ما شاید

تأثیرش را چندان در متن زندگی خود نمی بینیم، می بینند، نه بی توجهی مدام و ۵ ساله دولت به تذکرات رهبری را! لذا می گویند: «در این یک سال کارهای خوبی در زمینه رشد اقتصادی، انرژی، افزایش صادرات غیرنفتی و کاهش واردات انجام شده است که باید روند افزایش صادرات و کاهش واردات با شتاب بیشتر ادامه یابد و در ضمن اینگونه خدمات با بیان هنرمندانه به مردم گفته شود». رهبری، دولت و مردم را برای هم می خواهند، چرا که این دولت، برآمده از رای خود مردم و از خودشان است و البته پدرانه سعی دارند به دولتی ها به طرق مختلف بگویند حالا که مسئولیت قبول کردید، با جان و دل برای مردم کار کنید! لذا شاید برای هزارمین بار است که با یک مضمون ثابت، جملاتی امیدبخش و پدرانه را خطاب به دولتی ها می فرمایند: «در زمینه اقتصادی باید قوی و پرحجم کار کرد و تمام خلأها را پر کرد که همه این موارد امکان پذیر و شدنی است و ما در اداره اقتصاد کشور بن بست نداریم». راستش را اما بخواهید من - بی دروغ - هرگز اندازه آقای خامنه ای آنقدر کریم نیستم که بخواهم ولو فارسی با کسانی که ۵ سال به آمریکا و حالا به انگلیسی جماعت امید بسته اند، حرف بزنم، لذا به زبان مورد علاقه دولت، به آنها می گویم: آقای دولت! محض رضای خدا، Shake Yourself!

مه‌ار نقدینگی ویرانگر با مالیات بر عایدی امکانپذیر است

قدس: شبکه بانکی نقش مخرب در افزایش و پمپاژ نقدینگی به اقتصاد کشور دارد. حدود ۱۶۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی در کشور وجود دارد که هر ۳۳ ماه میزان آن دو برابر می شود. ۹۷ درصد از این حجم نقدینگی در سیستم بانکی و حدود سه درصد آن به صورت پول نقد و مسکوکات در اختیار مردم است. شبکه بانکی کشور با دادن ۲۰ درصد سود تضمینی از طریق خلق پول اعتباری، روزانه ۱۶۰۰ میلیارد تومان به کل نقدینگی کشور اضافه می کند. برای اینکه این حجم از نقدینگی موجب تورم و گرانی نشود باید پا به پای نقدینگی و به همین میزان، هر روز مبادله واقعی و تولید در اقتصاد اتفاق بیفتد. اخذ مالیات به طور کلی دو هدف مشخص دارد که هدف اول کسب درآمد و هدف دوم تنظیم و تعادل اقتصادی است. در اینجا صرفاً هدف کسب درآمد نیست بلکه چوبی است بالای سر افراد تا جذابیت بازارهای موازی را برای دلالتان و سودجویان از بین ببرد و نقدینگی را به مرور به مسیر اصلی خودش یعنی تولید بازگرداند. در چنین فضایی که انگیزه های دلال بازی کاهش یافته است فضای کسب و کار بهبود و بازار رونق خواهد گرفت.

